

Ο ΠΥΡΡΟΣ

Σύνταγμα Γνωσία Έσωτερικού θρ. 8. εξάμνος 4. — Έξωτερικού έτησία θρ. χρ. 12. εξάμνος 6.

Διεύθυνσις: ΠΥΡΡΟΝ, ΑΘΗΝΑΣ — Poste-Restante

ΠΤΟΣ 4'. — ΑΡΙΘ. 1.

Αθήναι, 4 Μαΐου 1903

«Πύρρος» ούτε γαρτι καλό ε
 πόσεται, ούτε σχήμα μέγα, ούτ
 όλω κελλήν, ούτε συνφάτας ποί
 λος. Όλιγων την συνφάσιαν επ
 ζητεί, άλλ' ανθρώπων έναρέτι
 δυκίμων να γράφω, και γν
 υν γράφουσιν. Ισπάζετ
 λελαι... κ... π... τήπι
 κρα... α... των μαχίμενος εν
 θέλει... ούτε κόπος πολός, ούτε
 δυσ... των περιστάσεων, ούτε
 δεσ... ωνικοί θά τον δεσμεύσει.
 Θα... μετά φρικώ... οστη
 ρότι... μετά θηριωδία... εκ
 του... παρέκκλιση, γ... των
 πρό... θνος Ιερών... άλλ... των
 πα... Λογικεύμε... τ... θά ε
 νό... ή μετροπάθεια θ... ήρμο
 ζεν... φύλλον, ως ο «Πύρρος»
 ή... δπως είνε τδ... ισχρο
 τε... κλημα εν τή... κόσμω τούτω,
 αύ... φθειρε και κατέστ... τα
 εθ... κότη ελθρίει την... κ... ή
 με... θεια είνε ασφαλές προηγού
 με... κριασίας, διελίας, αίσχρας, κολ
 λα... θ' ανθή... δπως εις τοιοϋτον
 αγ... «Πύρρος»; Θώρακα άτρη
 π... «Πύρρος» την... αρετήν,
 προ... τον λαόν, ακραδάντως
 πισ... θ' ανθή... οικονομι
 κ... ως είνε εξησφαλισμένος
 τ... ειως, ωστε ούδέποτε να
 δια... τον κίνδυνον να διακόψη
 τη... σίν του.. Το κύριον δμως
 προ... του «Πύρρου» είνε να
 έ... υπέρ της εύημερίας του
 Λ... ατρύπων και άποκαλύπτων
 πά... εναντίον αυτού στηνωμέ
 να... ιδίας, πληροφωρών αυτόν περι
 τη... θους καταστάσιως των πρα
 γ... να έχη ακριβή ιδίαν αυτών
 κα... κίων αυτών να εξασκ... τα
 κ... κικά του δικαιώματα. Μέχρι
 το... διοικούμεθα υπό ώρισμένης
 τ... ανθρώπων, των επί πατρα
 γ... μόνη δυναμένων να εγκαυχη
 θ... Ως ήν επόμενον ή τάξις αυτη
 τ... ανθρώπων, εκ μεγάλων κατα
 γ... ήν φύσει άσθενής, διότι ή
 φ... μέγала παράγουσα τδ... πρώ
 τ... άβυράζεται εις την νέαν γε
 ν... και ήδη εξφυλισθη. Του λαου
 δ... μένος πρέπει να ζητηθ... ή συν
 μ... Προς τούτο πρέπει ο λαός
 λά... εν τή κυριαρχική δι
 η... ενεργότερον μέρος τούτο θά
 α... ώξη ο «Πύρρος». «Τδ... οινόν,
 μέ... εις την ιδίαν αυτού ροπήν,
 γ... ο Καλλιγας, ούδέποτε σφάλ
 ται». Όπως εις την γλώσσαν έδω
 ζ... ήν ή γλώσσα του λαου, δπως
 η... πρήσιον εξωγόνησεν ή πνοή, ή
 θ... παρά τούτου, ούτω και εν τή Πο
 τ... κή, εάν πράγματι ζητεί τις σω
 ρ... εις την απόλυτον κυριαρχίαν
 ο... λαου πρέπει να εμπιστευθώμεν,
 λέ... γοντος τούτου αντιπροσώπου,
 τ... τινες να μη έχωσιν ιδιον φρόνημα,
 ι... άρχας, αλλά τδ... φρόνημα και
 ι... άρχας του λαου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Ίωακείμ και η καθόλου Χριστιανική Έκκλησία.

Έν πολυτιμότετον εκκλησιαστικόν έγ
 γραφον, μία έμβριθεστάτη Πατριαρχική
 και συνοδική εγκύκλιος, καίτοι φέρουσα
 ημερομηνίαν 2 'Ιουνίου 1902 ήτοι πρό
 έτους περίπου, είδεν επισχέτων τδ... φως
 της δημοσιεύσεως. Καίτοι δι' από Ίω
 άσαφ του μεγαλοπρεπούς, άκμάσαντος
 πρό τσσαρων περίπου εκατονταστηρίδων
 πρώτην νυν φοράν παρόμοιον εκκλησια
 στικόν έγγραφον δημοσιεύεται, αλλά
 πολύ εκείνου τον όγκον τής έμβριθείας και
 της βαρύτητος έχόμενον, και εύρύτερου
 περιεχομένου, ούχ ήττον δυστυχώς ο
 Έλλ. τύπος έτήρησε τίως νεκρικήν σι
 γήν. ενφ' κατά την ήμετέραν ταπεινήν
 γνώμην ο Έλλ. τδ... μάλιστα τύπος πρώ
 τος και άμσος είδει να προσίληθ... άρω
 γός δια της ήθικης αυτού συνδρομής
 προς τον ούχ ήττον του Ίωάσαφ μεγα
 λοπρεπή, και περί πάντων κηδόμενον
 οικουμενικόν πατριάρχην Ίωακείμ, επι
 ζητούντα δια της σειπτής ταύτης πατρι
 αρχικής και Συνοδικής εγκυκλίου, όπως
 θέση τδ... θεμλίον της από κοινοϋ μελέτης
 και συνεννοήσεως άπασών των όρθοδο
 ξων αυτοκεφάλων εκκλησιών, επί ζητη
 μάτων ύψιστου κοινοϋ συμφέροντος της
 καθόλου του Χριστού εκκλησίας, όπως εν
 καιφ' εύθετω εύριθώσιν αι πάσαι όρθοδο
 ξοι εκκλησίαι έτοιμα εις τδ... άραι από
 κοινοϋ πάντα επιπροσθόντα λίθον τή
 εύθεία πορεία αυτών προς την εύκαίαν
 ένωσην της καθόλου του Χριστού εκ
 κλησίας.

Η Πατριαρχική και Συνοδική αυτη εν
 κύκλιος άπευθύνεται προς πάσας τας άυ
 τοκεφάλους όρθοδόξους εκκλησίας. Όν
 τως δι' σοφή προνοία επιζητεί την άνταλ
 λαγήν σείψων μετά των Παναγιωτά
 των και Μακαριωτάτων Πατριαρχών και
 των Σεβασμιωτάτων προέδρων των άυ
 τοκεφάλων όρθοδόξων εκκλησιών επερί
 του τίποτε άρα δοκει, ότι ώφελιμον ήν
 γενέσθαι, ούκ έγένετο δι', τί δι' από του
 νυν τδ... προσήκον και δυνατόν γενέσθαι
 προς την των όρθοδόξων λαών εν τή ενό
 τητι της πίστεως, και εν τή προς άλλ
 λήλους αγάπη και όμοφροσύνη συνάντησιν
 και τί τδ... μετά ταυτα ποιητέον προς την
 επί μάλλον στερέωσιν της αγίας και όρ
 θοδόξου ήμάν πίστεως, και προς κρείτ
 τωνα άμυναν των αγίων του θεου εκ
 κλησιών κατά του επικρομένου εναντίον
 πνεύματος του αιθνος τούτου.

Η εύρύτης του προγράμματος και η
 βαρύτης των προβαλλομένων ζητημάτων
 θαυμάζομεν αληθώς, πως τίως δέν ε
 κίνησαν τδ... άμσων ενδιαφέρον την προσ
 καλουμένων εις συμμαλίτην και σύσκεψιν.

Η επικρατούσα νυν εν τή καθόλου
 κοινωνία των ανθρώπων, και δι' των
 χριστιανικών κοινοτήτων τάξις προς ύ
 λιστικώς ιδίας και υλιστικώτερον βίον,
 ή παράλυσις του θρησκευτικού βίου, ήν
 προκαλοϋσι και επιμυλώς ύραπισύουσιν
 αι προς άγραν συνειδήσεων διάφοροι δυ
 τικαι και προτεστανταικαι προπαγάνδαι,
 ή έπίστασις και ο πολλαπλασιασμός των
 της επικοινωνίας μέσων, και ή έντεϋθεν
 δυσανάλογος επαύξησις των υλικών ά
 ναγκών του εν Ανατολή βίου, δπου ού
 δεμία παραγωγή αναλογεί προς την κα
 ταπόλωσιν τήν καταναλίσκουσαν νυν
 τούτον εύχερως τας άλλους μετά κόπου

και φειδούς σχηματισθείσας περιουσίας,
 δσον και τας ήθικας βάσεις του κοινωνι
 κού βίου, τας άλλους θαυμασίως αύξα
 νομένας και κρατερως συντηρουμένας δια
 του θρησκευτικού βίου, ταυτα πάντα,
 κοινοι τόποι και κοιναι ανάγκαι ύπάρ
 χουσαι, είδει να έπιθον τους προς ούδ
 άπευθύνεται ή πατριαρχική εγκύκλιος,
 ίνα δείξωσιν, άν όχι μείζον, αλλά του
 λάχιστον ίσον ενδιαφέρον του Οικουμε
 νικού Πατριάρχου.

Ζητήματα δι', ολον τδ... περι αγάμιας
 του κλήρου, τδ... περι κρείσσονος διευθετή
 σεως των νησιών, τδ... περι πλήθους των
 έορτών, τδ... περι γάμου μεταξύ διαφόρων
 δόγματος χριστιανών, και τδ... σπουδαιό
 τερον ότι ή Έκκλησία εν ταις νεωτέραις
 νομοθεσίαις και δι' χριστιανικών κρατών
 περίσση εις θέσιν ήττονα και της στοι
 χειώδους έλευθερίας, είδει από πολλού να
 έχον έτεραν κανονικήν μορφήν, παρ' οίαν
 υπό περιστάσεις και χρόνους διαφορετι
 κωτέρως των νυν έλαβον.

Ανάγκη πλέον, ίνα κατά βάθος κατα
 νοήσωσι τδ... έλευθερα χριστιανικά κράτη,
 ότι ή Έκκλησία, ούσα ο άμσος μορφω
 τικός ήθικός παράγον του πολιτου, πρό
 πει ναρίθη έλευθερα εις τδ... έργον αυτης.

Έχει ο νόμος ίκανήν προς ίκανοποίη
 σιν και αύταρκειάν του διδακτικην και
 μορφωτικην έκτασιν εν τή κοινωνία, ώστε
 ούδεμίαν χρείαν λαμβάνει, εάν θέλη, του
 περιορισμού και των δεσμών, δι' ών δε
 σμύει την Έκκλησίαν

Πολιτεία και Έκκλησία από πολλού
 ήδη είδει να έχωσι τοιοϋτοτρόπως τας
 μεταξύ των σχέσεις κκανονισμένας προς
 την άπρόσκοπον και άνευ συγκρούσεως
 των καθηκόντων διακυβέρνησιν του ύπη
 κού αυτού, ώστε εκάστη να πράττη τδ
 ίαυτης, άνευ και του έλαχίστου παραγ
 κωνισμού του έτέρου.

Αλλά και τδ... εν δευτέρω μοίρα οίω
 νει τιθέμενα, όριστικώτερον δμως θιγό
 μενα και ύποδεικνύμενα ζητήματα υπό
 της πατριαρχικής εγκυκλίου, ολον τδ... περι
 ένώσεως των διαφόρων χριστιανικών εκ
 κλησιών, των δογματικώς ή απλώς κα
 νονικώς προς άλλήλας διαφορομένων,
 δσον και τδ... του κοινοϋ ενδιαφέροντος εν
 τοις χριστιανικοις κράτεσιν ήμερολογίου,
 δέν άμοιροϋσι καθ' έαυτα ήττονος σημα

σίας και σπουδαιότητας.
 Παρά τίνος δέ έτέρου κοινωνικού παρά
 γοντος. ή παρά της Έκκλησίας, άνα
 μένομεν την λύσιν των τοιοϋτων ζητη
 μάτων ;

Λυπηρόν είνε, τή αληθεία, ότι εξ ά
 πασών των όρθοδόξων εκκλησιών μόνη ή
 διοικούσα Ιερά Ρωσική Σύνοδος έσπευ
 σεν, ίνα άπαντήσει εις την φωνήν του
 Πατριάρχου. Αλλά και αυτη δυστυχώς
 φαίνεται, ότι παρίδεν δλωσ και παρι
 γνώρισε την αγαθήν πρόθεσιν του Οικου
 μενικού Πατριάρχου εν τή άπαντήσει
 αυτης. Διότι μεθ' όλων την όμολογου
 μένωσ άβρότητα, μεθ' της άπαντή, παρα
 πέμψουσα εις ώρισμένον και έγγύτατα
 κείμενον ζήτημα, δέν άκνησε να ύπο
 δείξη ούτως, ότι έγκείται στερεώς επί
 φυλετικαίς διαφοραίς, και περι ταυτας
 βρύλεται πολυπραγμακείν.

Αλλά μήπως ή σεπτή πατριαρχική
 εγκύκλιος εν τή εύρύτητι των προβαλλο
 μένων εις μελέτην και συζήτησιν ζητη
 μάτων απέκλισεν, ή άποκρούει και την
 μελέτην και την άπαθή συζήτησιν και
 των μερικωτέρων εν τή εκκλησία ζητη
 μάτων ;

Διά τούτο δ' ακριβώς φρονούμεν ότι
 ή ρωσική Ιερά Σύνοδος, εύρισκομένη τό
 γε νυν εις κρείσσονας περιστάσεις από
 πάσαν όρθοδόξον εν τή Ανατολή Έκ
 κλησίαν, είδει να έσπευδεν, ίνα άποδειχθ...
 την εύκαιρον πρότασιν του Πατριάρχου,
 γενομένη ούτως ο άριστος και πρώτος
 αγαθός φοραός μεταξύ των όρθοδόξων
 Έκκλησιών.

Ημεις τουλάχιστον καταπληττόμενοι
 από τδ... μέγεθος της πατριαρχικής έμ
 βριθους προνοίας, της καταφανομένης
 δια της εγκυκλίου ταύτης παρ... την επί
 γνωνσιν των πραγματικών αναγκών της
 καθόλου Έκκλησίας, εν αυτώ τή πρώτ...
 αριθμώ του «Πύρρου» διατυπούμεν την
 ένθερμον εύχήν, ίνα ούχι άπλώς εισα
 κουσθ... παρά των προσκαλουμένων ή
 μετά συνίσσεως πολλής ύψομένη φωνή
 του Πατριάρχου, αλλά προχωρήση τδ
 έργον μέχρι του μονίμου διορισμού παρ...
 τή Οικουμενική Πατριάρχη παρ' εκά
 στης των Όρθοδόξων Έκκλησιών, δύο
 των σπουδαιότερων θεολόγων εκάστης,
 ίνα παρ' αυτώ παρεδρεύσωσι με ίσση
 ψήφον, μέχρι του καθορισμού της επι
 λύσεως εκάστου των προβαλλομένων ζη
 τημάτων.

† Ο αρχών Νικολάου
 και Πρεβέλης Γαβριήλ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Πρό όλιγων εβδομάδων εξετύλιχθη εν
 Παρισίοις, εν των μεγίστων γεγονότων
 του κόσμου, διότι εάν μη συνετελέθη
 τελείως, τουλάχιστον έτέθησαν αι βά
 σεσις, άγγλογαλλικής συνεννοήσεως. Ο
 Έδουάρδος, ούδένως ήθλησε ν' άπο
 κρύψη την πρόθεσιν του, άλλ' άρξάμε
 νος από της παιδικής του ηλικίας, ήν
 πδσαν διήλθε εις Παρισίους, και κλίεας
 τδ... έχόμενον της ώραιας ταύτης έποχής
 του βίου του, ίνα πιστοποιήση την επί της
 Αγγλίας έπίδρασιν του Γαλλικού πολιτι
 σμού, ρητώς και μετ' έμφάσεως ειπεν
 εις την έπίσημον αυτού πρόποσιν: ή με
 γάλη μου επιθυμία είνε να βαίνωμεν

όμοϋ εν τή όδω του πολιτισμού και της
 ειρήνης. Τδ... γεγονός τούτο της ευσεψύ
 ξιως των σχέσεων Αγγλίας και Γαλ
 λίας είνε κατά τοσοϋτον μέγα, δσον δέν
 όφείλεται εις άμελέτητον και αιφνίδιον
 τροπήν άλλ' είνε πόθος διακαής από
 πολλού χρονολογούμενος, και υπό των
 άλλων συμφερόντων της Αγγλίας επι
 βαλλόμενος. Ηδη ο κ. Ρόζβεργ, ο μέ
 γας Άγγλος φιλελεύθερος, γράφων τον
 «Ναπολέοντα», μετά συμπαιθείας άδέλ
 φικής, όμιλει περί της Γαλλίας. Ότε
 δι' εξ άφορμής της επισκέψεως του Γου
 λείμου εις Λονδίον, ή γαλλική «Εφη
 μερίς» ήθλησε να ζητήσθ... την γνώμην
 των κορυφαίων Αγγλων περί της επι
 δράσεως ταύτης, πάντες κοινή όμολό

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

γουν ότι, είνε γελοίο τὸ νὰ ἐπιζητούμεν τὴν φιλίαν τῶν Γερμανῶν. ἐνῶ τούτο ἔπρεπε νὰ γίνῃ ὡς πρὸς τὴν Γαλλίαν. Τὸ ἐπιστάδιον ὁμοῦ τῆς Φασόδας, μικροῦ δὲν ἐρήγνυε τὰς ἀγαθὰς ταύτας σχέσεις, ὡς ὁ ἀτακτος, μέχρι θηριωδίας, τότε πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας κ. Σαλισβουρής, διεχειρίζετο αὐτὸ, βεβαίως ἦτο δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ ρῆξις· εὐτυχῶς ἔτυχε ἡ Γαλλία τότε νὰ ἔχῃ ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, ἄνδρα φρονιμώτατον, καὶ διορατικώτατον, τὸν κ. Δελκασί, ὑποχωρήσας ἐπικαίρως καὶ ἀνευ βαρυθυμίας, ἔπωσεν μὲν τότε τὰ δύο ταῦτα κράτη, καὶ σὺν αὐτοῖς τὸν κόσμον ὅλον, ἀπὸ βεβαίας καταστροφῆς, προσέλειπε ὁμοῦ τὸ τελευταῖον γεγονός. Τούτου ἀναμφιβόλως ἡ μεγαλειτέρα δοξα ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Δελκασί. Ὁ κ. Δελκασί ἐψυχολόγησε ἐπὶ τοῦ ἀγγλικῆς χαρακτῆρος, διείδε ἀλανθάστως τὰ εὐθικτα αὐτοῦ σημεῖα, ἀναλόγως συνήρμοσε τὴν πολιτικὴν του καὶ ἰδοῦ σήμερον ὁ Ἐδουάρδος ἐν μέσοις Παρισίοις κηρύττων τὸν θρίαμβον τοῦ Γάλλου Διπλωμάτου. Καὶ ὁ θρίαμβος εἶνε ὅσον δυνατόι τις νὰ φαντασθῆ ἄλλως, συνέρχονται ἐπὶ ταῦτῳ τὰ δύο μεγαλιέτερα κράτη τοῦ κόσμου, ἡ Ἀγγλία, ἡ ἰνδιειγμένη κοσμοκράτειρα, καὶ ἡ Γαλλία ἡ πνευματικὴ τοιαύτη, ὄντοισι φιλίαν καὶ ὑπόσχονται, ἀποκηρύττουσι πᾶσαν ἔχθραν καὶ δυσαρτίαν καὶ συνεργασίαν. Βεβαίως νῦν ἡ ὄψις τοῦ κόσμου θέλει ἀλλάξῃ. Οὐδέποτε ἡ ἀνθρωπότης κατήγαγε, θρίαμβον μεγαλιέτερον, οὐδέποτε ἡ ἱστορία θὰ γράψῃ γεγονός μεγαλιέτερον. Ὅτι προέλαγε ἀπὸ τῆς Ἁγίας Ἐλένης ἐπιθανάτιος ὁ μέγας Ναπολεὼν, ὅτι ὡς μόνον σωτηρίαν ὑπεδείκνυε ὁ μέγας ἱστορικὸς τῆς Γαλλίας Marc Saint-Zirardin, νῦν πραγματοποιεῖται. Ὅτι ὁμοῦ ἐτι μᾶλλον ἀπειθανικεύει τὸν θρίαμβον τῆς ἀνθρωπότητος, εἶνε ἡ συστηματικὴ ἐγκατάληψις ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, τοῦ ὀλιθρίου ἐκείνου ἔγαισμου, ὅστις πολλὰκις, τὴν ἔφερε, διὰ ἐμφυλίον σπαραγμῶν, εἰς τὸ χεῖλος τοῦ τάφου. Κήρυξ τῆς νέας ταύτης μεταβολῆς ὑπῆρξε, ὁ κ. Ρόξβερν, τὸ ἔργον τούτου ὁμοῦ συμπληροῦ ὁ Ἐδουάρδος, ἡ μεγάλη αὐτὴ παγκόσμιος φυσιογνωμία, ὡς ἀπέδειχθη ἐκ τῶν ἔργων του. Μόλις ἀνήλθε εἰς τὴν ἔξοσίαν, κατὰ τὸν Τρανβαλικὸν πόλεμον, ὁ κ. Τσαμπερλάν δι' ἑσπερὰς εἰς Τρανσβαάλ, ὠμίλησε γλώσσαν παραινέτου ἀδελφοῦ, δὲν ἦτο ἀγέρωχος δὲν ἦτο πλὴν κακός.

Ὁ Γουλιέλμος ἐν Ρώμῃ. Μεγάλην δυσαρτίαν προῦξινος ἐν Ἰταλίᾳ, ἡ μεγάλη πομπὴ μετὰ τῆς ὁποίας μετέβη εἰς τὸ Βατικανὸν ὁ Γουλιέλμος. Παρητήρηθη ὅτι εἰς τὰς ἐν τοῖς ἀνακτόροις προπόσεις, ἐτηρήθη σιωπὴ περὶ τῆς τριπλῆς συμμαχίας, καὶ τῆς Αὐστρίας. Τούτο θεωρεῖται ἐπιβεβαίωσις τῶν μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Αὐστρίας διαφωνιῶν.

Ἡ ἀνωτέρα στρατιωτικὴ σχολὴ τῆς Γαλλίας. Ὁ Γάλλος ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἀπέπειται νὰ ἐισαγάγῃ εἰς τὴν ἀνωτέραν στρατιωτικὴν σχολὴν τῆς Γαλλίας, τὰ ἐξῆς νέα μαθήματα: οικονομίαν πολιτικὴν, φιλοσοφίαν τῆς ἱστορίας καὶ ψυχολογίαν τοῦ Πλήθους.

Ἡ Γαλλικὴ ἐφημερίς «Le Rappel» γράφει τὰ ἐξῆς περὶ Δράγας: ἡ βασίλισσα Δράγα, αἰσθάνεται ὅτι πλησιάζει τὸ τέλος τῆς βασιλείας της, ἔλαβε ὁμοῦ δὲν τὰ μέτρα της δι' ἀποχώρησιν ἐξιοπερπῆ. ἔχει καταθέσει μεγάλα κεφάλαια εἰς τὴν τράπεζαν τῆς Ἀγγλίας, πολλὰ ἐκατομύρια ὡς λέγουσιν. Πρὸ τινῶν μηνῶν ἡ βασίλισσα Δράγα, ἔλαβε δῶρον ἀξίας πέντε ἐκατομμ. ἀπὸ μίαν ξένην δύναμιν, ἧτις δὲν ἦτο ἡ Ρωσσία.

Ὁ ἀγγλοτρανβαλικὸς πόλεμος. Κατὰ ἐπίσημον ἔκθεσιν τοῦ Δημοσίου Θεσαυροῦ τῆς Ἀγγλίας ὁ τρανβαλικὸς πόλεμος ἱστορίσεν 211 ἐκατομμ. λίρας ἀγγλικῆς, ἢ 5 δισεκατομμ. 275 ἐκατομμ. φράγκα. Ὁ ὑπουργὸς τῶν οικονομικῶν Χιζμπήτε, ἀρχικῶς ὑπέλογιζε τὰ ἐξόδα ταῦτα εἰς 10 ἐκατομύρια στερλίνας.

ΤΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Βεβαίως εἶνε ἤδη γνωστὰ εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὰ γελοῖα πραξικοπήματα τῶν Βουλγάρων ἐν Μακεδονίᾳ. Ἀντιθέτως ὁμοῦ πρὸς τὸ γελοῖον τοῦ πράγματος, πολλοί, ἐκ τούτου ἐνόμισαν ὅτι ἐλάμβανον ἀποδείξεις τῆς ἐπικρατήσεως τῶν Βουλγάρων. Πρέπει ὁμοῦ νὰ γνωρίζη τις, τὴν γεωγραφικὴν σύστασιν τῆς Μακεδονίας, τὸ πόσον δύσκολον εἶνε αἱ ἀρχαὶ νὰ ἐπιβλέπωσι, τὰς φοβερὰς ἐπιρροὰς τὰς ἐξαιρουμένας ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν, μόλις θέλουσιν νὰ λάβωσι καὶ τὸ ἐλάχιστον μέτρον, διὰ νὰ διακρίνῃ πόσον εὐκόλον εἶνε πάντα, καὶ μὴ φύσει λησθέν, εἶνε νὰ κάμῃ, ὅτι ἔκαμον οἱ Βούλγαροι. Τούναντίον μάλιστα λεπτομερέστερον ἐξετάζομενον τὸ πρᾶγμα ἀποδεικνύει τὴν ὀλονὴν κατὰπτωσιν τοῦ βουλγαρισμοῦ, ὅστις διότι ἀκριβῶς ἀπελπίσθη πάσης πλὴν ἐκ τῆς διὰ τῆς εἰρηνικῆς ἐπικρατήσεως ἐλπίδος, ὡς τοῦλάχιστον μαρτυροῦσι: ἐπίσημοι βουλγαρικὰ ἔκθεσις, ἡ θέλησις διὰ τῆς βίας νὰ ἐπιδιώξῃ τοὺς σκοπούς του, ἵνα μὴ κατασταλάξωσι τὰ ὕδατα, καὶ διακρίνῃ ὁ κόσμος τὰς χωρογραφίας τοῦ ἰθνηολογικοῦ πύθμενος τῆς Μακεδονίας. Πᾶσι δὲ πράγματι εἶνε ἡ ἐπιρροὴ καὶ ἐπέκτασις ἀληθῶς τῶν Βουλγάρων, μαρτυρεῖ αὐτὸς ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγαρίας ὁ κ. Δάνερ, λαθῶν συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς γαλλικῆς «Ἐφημερίδος» εἶπεν ὅρθα καὶ καθαρά τὰ ἐξῆς: πρέπει νὰ προτιμηθῶσι τὰ γειτονεύοντα πρὸς τὴν Βουλγαρίαν μέρη, ὅπου ἡ τελευταία ἐπανάστασις ἦτο ἰδιαιτέρως πείσμων. Τὸ πλείστον τῶν Μακεδόνων οἰτίνες καταφυγῶσι εἰς τὴν Βουλγαρίαν, καὶ εἶνε καμπηθεῖς, ἐκ τῶν χωρῶν τούτων μεταναστεύουσι. Πρέπει λοιπὸν εἰς τὰς χώρας ταύτας πρῶτον νὰ ἐκρηκθῶσι αἱ μεταρρυθμίσεις. Ἐκ τῆς περιουσίας σαφῶς ὀρίζονται τὰ ὄρια τῆς βουλγαρικῆς ἐπιρροῆς, καὶ δὴ μανθάνη τις ὅτι οἱ περιώνυμοι πρόσφυγες τῆς Μακεδονίας, εἶνε Βούλγαροι ὑπὸ τὰ βουλγαρικὰ σύνορα κατοικοῦντες. Ἐὰν μάλιστα θέλησῃ τις νὰ ἐπισκοπήσῃ καὶ βαθύτερον τὰ πράγματα, θὰ διακρίνῃ ὅτι εἶχον δίκαιον οἱ Βούλγαροι νὰ ἐπιπείσθωσι τὸ αὐθάδες ταξείδιον τοῦ Ρώσου ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν, σκοπὸν ἔχον τὴν ἰσχυρίσιν τῶν ἀναρτῶν διὰ τῆς ἡμιεπισήμου ἀναγνωρίσεως αὐτῶν ὡς ἱμπεριαλισμῶν, ἀπέτυχε ἡ μᾶλλον μετετρέπη ριζικῶς, χάρις εἰς τὰς ἰσχυρὰς τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, διαφωτιστικῆς συστηματικῶς τὴν Αὐστρίαν, ἧτις τὴν φορὰν ταύτην ἀνεκήρυξε αὐτὴν ἀνευ ὄρων προστατῆν τῆς Ἑλλάδος. Πλήρης ἀλληλεγγύη συνεπῶς ὕφιστο μετὰ τῆς ταύτης καὶ τῆς Αὐστρίας. Ἄλλὰ καὶ ὁ κ. Βάλφουρ ἰδὴ ὡς ἐπανελημμένως, ὅτι ἐπαγγυνητὴ ἐπὶ τῆς καταστάσεως. Ὅς ἐπισφράγισμα ἐπῆλθεν ἡ σύσφιξις τῶν σχέσεων Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος, καὶ τέλος ἡ ἱμπερικὴ σύμβασις, ὡς κορωνίς δὲ ὑπέκεινται αἱ φιλικώταται σχέσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας. Πάντα ταῦτα βεβαίως ἔπρεπε νὰ ὤθησεν τοὺς Βουλγάρους εἰς ἀπελπίσιν, καὶ νὰ κάμουν ὅτι ἔκαμον, διὰ νὰ ἀπωλέσωσιν τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ αὐτοῦ τοῦ Τσάρου, ὅστις βεβαίως δὲν θὰ ἔχῃ διαθέσιν πλὴν ἀγαθῆν, δι' ἀναρχικούς. Εἶνε δὲ γνωστὸν τί αἰσθάνονται οἱ διανοητικοὶ ἡγεμόνες διὰ τοὺς ἀναρχικούς.

Νῆαν ὁμοῦ ἐτι τροπὴν θὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὰ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ τὸ γεγονός τῆς συσφίξεως τῶν σχέσεων Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, ἧτις ἐὰν μὴ κατήργησιν τὴν γαλλογερμανικὴν συμμαχίαν, ἐκλόνισι ὁμοῦ αὐτὴν μεγάλως. Ἀναμφιβόλως δὲ εἰς τὴν ἀποσχόλησιν τοῦ κ. Δελκασί εἰς τὸ μέγα τοῦτο γεγονός, ὀφείλεται τὸ ὅτι ἀπέναντι τῶν Βουλγάρων ἐβάνη πως εὐνοῦς. Ἀναμφιβόλως ἐκ τῶν σοβαρωτέρων ἀσολιῶν του ἀπορροφούμενος, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ γνωρίζῃ τὸ μέτρον τῆς ἐπιδράσεως τῶν Βουλγάρων, περιποιήθη αὐτοῦς ἵνα εἰρηνεύωσι, καὶ ἔχῃ καιρὸν

νὰ ἐκτελέσῃ τὸ μέγα ἔργον του.

Οἱ «Τάιμς» περὶ Βουλγάρων. «Οὐδεὶς λαὸς — ἀναφανεί τῷ ἀγγλικῶν φύλλον — ἠλευθερώθη ποτὶ ἄχρι σήμερον διὰ δολοφονιῶν, καὶ οὐδεὶς λαός, τοιαύτας διαπράττων πράξεις καὶ τοιοῦτους προβάλλων τίτλους πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας του, εἶνε ἀξίος ἐλευθερίας».

Ἀνυπόθεσις κ. Ἀντωνίου εἰς γεωμετρικὴν ἐφημερίδα: Ἡ Ἑλλάς δὲν διαβλέπει εἰς τὰ πρόσφατα συμβάντα ἀφορμὴν πρὸς λήσιν ἐξαιρετικῶν μέτρων καὶ θ' ἀπορῶν τὸ καθ' ἑαυτὴν πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ περιπλέξῃ τὴν κατάσταση. Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τρέφει τὴν μεγαλιέτερον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν εὐκρίνειαν τῆς Ὑψ. Πύλης, εἶνε δὲ πεπεισμένη ὅτι οἱ Ἕλληνας τῆς Μακεδονίας προστατεύονται ἀρκούντως ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν.

Ὁ ἐν Κηφισί Γάλλος πρεσβευτὴς κ. Κωνστάν εἶπεν ἐν συνεντεύξει: Οὐδεὶς εἶνε δυνατόν νὰ ἐνδιαφερθῇ ὑπὲρ τῶν ἔχθρων τῆς εἰρήνης. Αἱ διεθνῆς συγκρούσεις, ἐφ' ὧν σπηρίζομενοι ὑπολογίζουσι ἰδαφικὰς μεταβολὰς εἶνε ἀπραγματοποίητοι. Ἀπεναντίας ἡ Τουρκία μόνη θὰ ἐπιβῆ καὶ διὰ βραχίονος ἰσχυροῦ, ἀνευ ὁδηγιῶν, θὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν. Εἶνε ἀρκούντως ἰσχυρὰ διὰ νὰ ἐξασκήσῃ τὴν θέλησιν της κατὰ τῶν συνωμοτῶν. Αἱ δυνάμεις ἀφῆκαν πρὸς τοῦτο ἐλευθερὰς τὰς χεῖρας εἰς αὐτήν. Τοιοῦτο εἶνε τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα τῶν κακουργημάτων τῆς Θεσσαλονίκης.

Ὁ ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ἔκαμε πρὸς τὸν συντάκτην τοῦ «Φιγαρώ» τὰς ἐξῆς δηλώσεις: Ὁ κρημὸς ἐξογκώθη ὑπερμέτρως. Οἱ φρονεῦντες εἶνε μόνον 38. Τὸν ἀριθμὸν τούτων ἐξηκρίβωσαν καὶ οἱ ἐν Θεσσαλονικίᾳ πρόξενοι τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρωσσίας.

Τουρκία καὶ Ἑλλάς

Ἡ «Μεσοβρέξ», τὸ ἐν Παρισίοις δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῶν Νεοτούρκων, λέγει ἐν κυρίῳ αὐτοῦ ἀρθρῳ, ὅτι ἀνεκάνθη διακαὴς πόθος τῶν Ὀθωμανῶν ἦτο μία εὐκρινὴς σύμπραξις τῶν δύο ὁμοίων λαῶν κατὰ τοῦ κοινῆς ἔχθρου, τοῦ Σλαυισμοῦ. Καὶ τὴν ἐπιβουήσαν ταύτην προσέγγισιν τῶν δύο Κρατῶν οἱ ἐν Παρισίοις Ὀθωμανοὶ καὶ οἱ πανταχοῦ τοῦ κόσμου ὁμογενεῖς των χαίρει τοῦ μετὰ χαρᾶς ἐνθουσιώδους, μολοντί, αὐτοῖς, ὡς Νεοτούρκοι τὸ μέγα τοῦτο γεγονός δὲν ἤθελον νὰ πραγματοποιηθῆ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀβδούλ Χαμίτ.

Τὸ περίεργον ὁμοῦ εἶνε ἡ ἀμφιβολία τὴν ὁποίαν ἐκφράζουσι, ὁ φόβος, ὅτι μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς ἑλληνοτουρκικῆς ἱμπερικῆς συμβάσεως τὰ ἀνταλλάγματα δὲν εἶνε ἀνάλογα, ὅτι οἱ Τούρκοι δηλαδὴ οὐδὲν ὠφελήθησαν ἢ μᾶλλον οὐδεμίαν ἐγγύησιν ἔλαβον περὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον συμπράξεως τῶν Ἑλλήνων κατὰ τοῦ κοινῆς ἔχθρου.

Καὶ ἀφοῦ ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ἀργυρωνήτων δημοσιογράφων τῆς Εὐρώπης οἱ ὁποῖοι ἐξωθοῦσι τοὺς Ἕλληνας κατὰ τῶν Τούρκων, καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐνόησε τέλος, ὅτι ἐξασθενήσασα τὴν Τουρκίαν, ἐξυπηρετεῖ τὰ σχέδια τῶν Σλαύων.

Ἀγγλία καὶ Ἑλλάς

Ὁ πρῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἀγγλίας κ. Δίλκιν ἐν συμποσίῳ δοθέντι ἐν Λονδίῳ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ βασιλέως εἶπε μετὰ τῶν ἄλλων τὰ ἐξῆς περισπούδαστα:

Ἐὰν μὴ προῶως ἀπέθνησκον ὁ Κάνιγγ, ἡ Ἑλλάς θὰ εἶχε τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ μεθόριον γραμμὴν... Βραδύτερον κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1870 τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπὸ κοινῆς μετὰ τοῦ Γαμβέττα προσεπαθήσαμεν νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν ἱεραρχίαν τοῦ Βερολίνου πρωτοκόλλου, ὅπερ περιέλαμβεν τὰ Ἰωάννινα, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος.

καὶ ὁ Γαμβέττα καθ' ἅλα συνένει μεθ' ἡμῶν, καίτοι ἐπεκλήθη φιλοσοφικός.

Τῷ 1880, δταν ἔμελλον ὑπουργὸς ἐν Ἐξωτερικῶν ὑπὸ τὸν Γαμβέττα, ἔχθον τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἔχω δὲ ἀγγράφον τῆς τοῦ Γαμβέττα ἀπάντησιν τῆς δοθείσης εἰς ἀπεσταμένον, ὅς μετέβη παρ' αὐτῶ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἢ ἀπάντησις αὐτῆ ἐν μυστικῶν μὲν, ἀλλ' ἐπίσημος, ἔχει αὐτὴ ὡς ἴσ' αἰετιδὴ ἐνδιαφερόμεν ἐὰ τὴν διακρίνῃ τοῦ ὀθωμανικοῦ κρείτους, φρονεῖ δὲ μόνον διὰ τῆς παραγωγῆς τοιαύτων ὁρίων, δ' ὧν θὰ ἤδρατο ἡ Ἑλλὰς νὰ ζῆσῃ, ἵκαναται νὰ ἀσθῆ ἡ Τουρκία. Τῇ ἐπισημείᾳ τοῦ Γαμβέττα ἡ Ἑλλὰς πρῶτον ἐν Βερολίῳ ὑπέβαλε τὰς ἰδέαν, ὅτι ἔπρεπε νὰ παρεχωρήθωσι Ἑλλάδι πᾶσα ἡ Θεσσαλία, ἡ Ἡπειρὸς καὶ ἡ Κρήτη πρὸς δὲ τούτοις ἐπελήθησαν νὰ ἐπιτύχωμεν ἱμοσπονδίαν Ἀπὸ τοῦ οὕτως εἰπεῖν εἰμὲν μακρὸς μετὰ τῆ Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν βασιλείᾳ Γεώργιου τοῦ ἑλληνικῶν τούτο στέμμα θὰ περιέλαμβεν τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς ἑλλανόφροντας Ἀλβανοὺς τῆς μακεδονικῆς ἡλοσφαιρῆς τότε μοχθησάμεν, ἀλλ' ἐπὶ ἔλευσται ὁμοῦ φρονῶ χρόνον πρὸς τὸ συμφρονεῖν τῆς ἡ Τουρκίας, καὶ τῶ ἑλληνικῶ βασιλείᾳ γάρησιν τῆ ἑτέρας κορυφῆς ὅθλα δὲ τῆς Κρήτης.

Εἰσὶν ἑλληνικὸς στρατὸς ἐν Κρήτῃ, ἡ παραμεινὴ θεατικῶν τῶν ρηνικῶν ἀναρχικῶν, δὲ ὧν, ἐκτός ἐν λέγει ἡ ὑπὸ τὸν Μαουλίτον ἐπαρὸ ἀνασκαφῶν, καταδείκνυται, ὅτι οἱ ἑλλκὸς πολιτισμὸς εἶνε πλείονος τοῦ Αἰγύπτου, ὅθεν ὑπερτίθητο ἄλλα ἐπιγάσειν. Ἡδὴ εὐ Ἰσραὴλ, ὅτι καὶ ἔνωσι, ὁ υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐρῆς Ἑλλην ἦν, μ' ὅλον δὲ τὴν ἡδυνή, εἰσέτι ν' ἀναγνώσωμεν τὴν ἑλλην ἐν ἡ ἔγραφε. Προσέτι γινώσκουσι τῶν ὁμοιωμάτων των, ὅτι αἱ Κνωσ γυναικὲς ἦσαν ἀπαράλλοτοι μὲ πὰρὰ τὸν βράχον τῆς Ἀκατοῦλεως σκαφίστας, πρὸς εἰ, ὅτι ἀμφότε μοιαι εἰσι πρὸς τὰς νῦν ὠραίας σου γυναίκας.

Νῦν δὲ θὰ ἐπιγερῶ, καὶ τοῖ ὅσον εἶναι δυνατόν μετὰ συμποσῆ ἀποδείξω, ὅτι ἡ ἔργαία, ἡ μεσθ καὶ ἡ νεωτέρα Ἑλλάς μετέγει τῆς Βρετανικῆς ἱστορίας. Κατὰ τὸ γλον ἱστορικὸν Geoffry of Mouth, οἱ Ἕλληνας διὰ τῆς κατασεως τῆς Τροίας πρόξενοι ἐγένοντο μόνον τῆς ἰδρύσεως τῆς πανομοιο πρὸς ἡμᾶς Ρώμης, ἀλλὰ καὶ τοῦ σπόνδου ἡμῖν σκωτικῶ βασιλείου τούτοις ὁ Σκώτος ἱστορικὸς Bech γράφει ὅτι τούτο ἐκὶ γελοῖα παρσις, διότι οἱ Σκῶτοι θὰ κατὰ γὰ μᾶλλον ἀπὸ τοὺς κατακτητὰς Ἑλλῆ ἢ ἀπὸ τοὺς ἡττηθέντες Τρῶας.

Κατὰ τὸν μεσαιῶνα ὁ μέγας ἄγ βασιλεὺς, ὅστις κατελάσῃ ἡγενοί ἀγγλικὴν, ὁ Ριχάρδος ὁ Ἀσπτόκαρδ ἔσχεν ἐκ τῆς μεζονοῦ Ἑλλάδος προμθευτὴν, ἐπίσης καλὸν καὶ ἱκανὸν ὡς ἡ ὁ σὶρ Edward ward καὶ ὁ Μωῦσ Κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἡ Κορινθιακῆς σταφίδας δὲν θὰ εἶχε ἑθνικὸν plum ponding.

Οἱ Ἕλληνας εἰσὶν οἱ ἀριστοὶ τῶν φλων μας. Εἶναι ἱμπερικὸς λαός, εἶνε ναῦται. Ἐξήκοντα ἡλικιάς ὑπὸ τὸ τοῦ βασιλέως Γεώργιου, πρὸς τοὺς Κρησίους καὶ τοὺς ὑπὸ τῆς Τουρκίας Ἑλλήσιν, εἶναι φλόσις καὶ τὸ ἥμετερον γραφεῖον τῶν περροφωριῶν θὰ παρῶσεν ἐν Σουδᾶν ἀνεπὶ τῆς βοήθειας τῶ Ἑλλήνων. Καὶ ὅχι μόνον ἡ Βρετανία χρεωστὴ τῇ Ἑλλάδι ἀλλὰ καὶ ὁλοκύσμος. Πάντες γινώσκουσι ὅτι μᾶς ἔδωκεν τὸ ἀττικὸν ἄλλο.

Εἰς τὴν ἐν τῷ περὶ λόγῳ εἰσαγωγῆ τῆς Ἑλλάδος του, ὁ Shelley γράφει ἅπαντες εἰμῶτα Ἕλληνας οἱ ἡμέτερον νόμοι, ἡ ἡμέτερα φιλοσοφία, θρησκεία τέχνη: ἔξ Ἑλλάδος ὀφείνεται. Ἡ Ἑλλὰς ἐγέννησε τὴν ποίησιν, ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἡμετέρα ἐψαλε διὰ τοῦ Ἐρμού οὐ μόνον

ΤΑ ΤΕΣΣΑΡΑ ΠΡΩΤΑ ΦΥΛΛΑ ΔΩΡΕΑΝ

ένεπνευσεν τὸν Βύρωνα, ἀλλὰ καὶ παρήγαγε τὴν Κεραυρῶνα. Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος εἶνε ὁ κέρως παράγων τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ νοτιοανατολικῇ Εὐρώπῃ· τοῦτο λέγεται βεβαίως ὑπαινίσσονται μάλιστα Ἑλλάδα, μ' εἶλον ἐπὶ τοῦτο ἀληθείας καὶ ὡς πρὸς τὴν μικρὰν Ἑλλάδα. Οὐδὲν θαυμασιώτερον τῆς σμικρότητος χωρῶν, μάλων ὡς πρὸς τὴν ἱστορικὴν σημασίαν. Ἀπὸ τῆς καθέδρας τοῦ Μιλάνου διαφαίνεται ἕκαστα ἡ Λομβαρδία, ἥτις ἔδρασε τοσοῦτον ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἥτις ἐκτείνεται ἀπὸ τῶν Ἀλπεων ἕως τῶν Ἀπεννίνων, ἀπὸ τοῦ Αὐστριακοῦ Τυρόλου καὶ Ἑνετίας ἕως τῶν τῆς Γαλλίας ὄρειων. Τὸ αὐτὸ φαινόμενον μᾶς παρέχει πᾶς Πύργος ἐν Ὀλλανδίᾳ, ὅθεν δύναται τις νὰ ἴδῃ πᾶσας τὰς πόλεις, αἵτινες συνεστρεψαν εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Ὀλλανδῶν. Ἄλλ' οὐδαμῶς τοῦ κόσμου τὸ γεγονός τοῦτο τοσοῦτον περιλαμπρὸν ἐφαίρεται ὅσον ἐν τῇ ἀπὸ τῆς Ἀκρόποδος τῶν Ἀθηνῶν θέα τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, ὅταν νοτιοδυτικῶς καταστρέφεται ἡ ἀντίπαλος πόλις Κόρινθος, φωτισμένη ὑπὸ φωτὸς ἀνακλωμένου ἐκ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου καὶ τοῦ ὄρου τῆς Σαλαμίνας.

Ὁ Καστελλὰρ. Οἱ κατὰ τὸ ἐν Μαδρίτῃ τῆς Ἰσπανίας τελεσθέν μνημόσυτον παραστάντες Ἕλληνες ἱατροὶ κατέβησαν στίβανον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ δαίμονιου ρήτορος καὶ εὐλαβικοῦ φιλέλληνο Καστελλὰρ. Ὁ στίβανος κοσμοῦμενος μὲ τὰ ἑλληνικὰ καὶ ἰσπανικὰ χρώματα, κατετίθη ἰνώπιον τῶν συγγενῶν τοῦ ἐνδόξου ἀνδρός καὶ τῆς πρὸς ἀνέγερσιν μνημείου ἐπιτροπῆς, προσφωνοῦντος τοῦ κ. Φαλτῶφ καὶ διερμηνεύοντος τὰ αἰσθηματικὰ εὐγνωμοσύνης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀπάντησεν δὲ διὰ θερμῶν ἐκφράσεων ἐξ ὀνόματος τοῦ ἰσπανικοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι ἐν τῶν μελῶν αὐτῆς κ. Πουλίδου, πλέξας ἅμα τὸ ἐγκώμιον τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, τῶν καλῶν τεχνῶν καὶ τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν ἀγώνων τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ἡ λεπτὴ αὐτὴ ἐνδειξὴ εὐγνωμοσύνης ἐξετιμήθη τοσοῦτον, ὥστε τὴν ἐπομένην ἐν τῇ μεγαλοπρεπεῖ φιλολογικῇ λέσχῃ α' Ἀθηναίων ὁ πρόεδρος Μορέτ, βουλευτῆς καὶ ἐμφαδίστατος ρήτωρ, ἔδωκε θέσιν τῷ κ. Φαλτῶφ πρὸς τὰ δεξιὰ του κατὰ τὴν συνιδρύσιν καὶ τὸν παρεκάλεσεν ἅμα ὅπως εἴπῃ ὀλίγας λέξεις περὶ τοῦ Καστελλὰρ δταν δὲ εἶπεν ὁ κ. Φαλτῶφ ἐξ Ἀθηνῶν ἔχει τὸν λόγον ὀλοκληρὸν τὸ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἔπευσε νὰ χειροκροτήσῃ ἰθυσταίως, ἐπυσφρήσῃ δὲ τὸ πέρας τοῦ λογιδρίου του.

Πάντες ἔπειτα οἱ ρήτορες ἐμνήσθησαν διὰ θερμότητων ἐκφράσεων τῆς Ἑλλάδος, ὅτι δὲ περὶ τὸ μεσονύκτιον ἡ συνεδρίατις ἐληξεν, οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι ἐγένοντο ἀντικείμενον θερμότητων περιποιήσεων καὶ εὐχαριστιῶν ὑπὸ τῶν ἐπισήμων ἀρχῶν καὶ τῶν ἐπιλεκτῶν πολιτῶν τῆς Μαδρίτης.

Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Καστελλὰρ κατετίθη καὶ ἕτερος στίβανος ἐξ οὗ ἤρτητο μέλανα ταινία μὲ τὰς λέξεις αἰεὶ πολέτης Ἑλλήν τῷ Αἰμιλίῳ Καστελλὰρ ἀνί' ὅσον ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἔπραξεν.

Τέλος, προκειμένου ἐν τῇ συνεδρίᾳ ν' ἀποφασισθῇ ὁ τόπος τῆς συγκροτήσεως του μετὰ τριετίας, ἐβουλοδοκώθησαν οἱ ἡμίτεροι ἵνα προτιμηθῇ ἡ Ἑλλάς, πλὴν οὗτοι δὲν ἠδύνατο ν' ἀναλάβωσιν αὐτοδούλως τοιαύτην εὐθύνην, ἀπεφασίσθη δὲ νὰ συνέλθῃ τὸ προσεχὲς συνέδριον ἐν Λισβῶνι τῆς Πορτογαλλίας.

Ἡ Κυβέρνησις. Τότε μόνον εὐδαιμονοῦσι τὰ ἔθνη, ὅταν δικάσῃ τὴν ἐπὶ ἑαυτὰ ἐμπιστοσύνην. Ὅταν δὲ ἑαυτῶν διοικούνται, καὶ ἐφ' ἑαυτῶν μὴ

ἐπιζῶσι. Τὰ ἔθνη ὅμως διοικούνται ὑπὸ ἰδίων αὐτῶν μελῶν, ἅτινα αὐτὰ ἀναγνωρίζουσι ὡς διοικητὰς των, καὶ αὐτὰ ἀναθεωροῦσι ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἀκριβῶς ὅμως διότι τὰ πρόσωπα ταῦτα προσωποποιεῖ ἐν ἑαυτοῖς ἄσαν ἰπιθυμίαν καὶ σκέψιν καὶ πᾶν ἰδεῶδες τοῦ ἔθνους. Οὐδέποτε κυβέρνησις ἑλληνικὴ, πλειότερον συνεκέντρωσεν ἐν ἑαυτῇ τὸ ἰδεῶδες τοῦ ἔθνους. Αἱ φιλελεύθεροι σκέψεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐν τῇ κυβερνήσει ταύτῃ μόνον ἐνδηλοῦνται, ἡ ἀρετὴ δ' αὐτῆς καὶ ἡ ἰκανότης ἐπίσης πανταχόθεν ὁμολογεῖται, τὸ ὑπὲρ δὲ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ λαοῦ ἰνδιαφέρον τῆς εἶνε ἡδὴ πασίγνωστον. Ἡ Θεσσαλία ἤδη ἔχει διάπλατα ἀνοικτὰ τὰ ταμίαια τῆς ἰθνηκῆς τραπέζης, ἡ Πελοπόννησος ἐξασφαλίζει μὲτ' ὀλίγον τὴν εὐδαιμονίαν τῆς, ἡ ἑλευθερία σπογγαλιεῖα καὶ αὐτὴ ἐπιτεύχθη. εἰς τὸ ἐμπόριον δὲ πᾶσα εὐκολία παρέχεται, οἱ δὲ διπλωματικοὶ θρίαμβοι τῆς κυβερνήσεως, εἶνε ἐπίσης γνωστοί, ὡς εἶνε γνωστοὶ οἱ οικονομικοὶ τῆς θρίαμβοι, οἵτινες ἐντὸς ὀλίγου ριζήσων θανάδιοργανώσων ἐν στρατῶν καιστόλον. Εἰς τὴν ἱπαναφορὰν τῆς λειτουργίας τῶν θεσμῶν, διὰ τῆς καταργήσεως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, ἐφάνη πως ἡ κυβέρνησις βραδεία, πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι οἱ ἑλιγμοὶ τοῦς ὀπίσθους ἔκαμα, ἦσαν ἀναγκαῖοι καὶ ὑπὸ τῆς φρονήσεως ἐπιβεβλήσαντο, ἀρκεῖ ὅτι δὲν παρητήθη τῆς ἀρχικῆς τῆς ἰδέας, καὶ εἶνε πιστὴ εἰς τὸ πρόγραμμά τῆς. Τοιαύτης οὕσης τῆς κυβερνήσεως, ὁ «Πύρρος» ὁμολογεῖ ὅτι εἶνε θιασώτης ταύτης εὐλαβικῆς.

Τὸ ναυτικόν, γράφει ἡ «Πρωτὰ»

«Ἄλλ' ὁ νῦν διευθύνων τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, ἀκριβῶς διότι δὲν εἶνε εἰσιδικός ἢ διότι ἐξ ἰδιοσυγκρασίας ἀπειχάνεται τὸν θόρυβον καὶ τὰς διαφημίσεις, δὲν νομίζει, ὅτι ὀφείλει νὰ κρατῇ τοὺς δημοσιογραφικοὺς πεισθητὰς ἐνημέρους τῶν γενομένων ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ ἐργασίῶν φρονεῖ μόνον, ὅτι ἔχει καθήκον, ὅπως ἐργάζεται καὶ ἐντὸς τῶν δυνατῶν πόρων τοῦ Κράτους, νὰ ἐπιμηλθῇ τὴν πληρωσὴν πάσης ὀρατῆς καὶ ἐπιγούσης ἀνάγκης.

Ἄλλὰ καὶ ἡ ἀναγκαιότης τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ Κράτους διὰ τῶν μελετωμένων ἔργων δὲν εἶνε ἕμα τσοῦτον ἀπλοῦν, ἵνα συντελεσθῇ ἐντὸς 3 ἢ 4 μηνῶν. Ἀρκεῖ πάντες νὰ ὡς βεβαίον, ὅτι τὸ πρέπον γίνονται, καὶ ὅτι ὡς πρὸς τὰ ἀπαραίτητα οὐδὲν παραμελεῖται.»

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΛΟΓΙΑ Κ. ΕΞΑΙΝ

Ἐδρον ἐξόχως κατάλληλον τὴν στιγμήν ὁ κ. Ἐσλιν νὰ ἐπιζητῇ καὶ πάλιν τὴν ἔθνοςσυνέλευσιν καθ' ἣν στιγμήν ὁ Κόσμος ἐξ ἀναποδογυρίζεται, ὁ κέρως οὗτος ζητεῖ ἐπιστημονικὴν ὁδὸν, συνταγματολογικὴν. Ὁ «Πύρρος» εἶνε τῆς ἰδέας δι' ἐξυφύλλισθ ἡ διοικοῦσα τάξις, ἰσοῦ ἄλλη ἀπόδειξις τὰ μεγαλεπὴ ἀρθρα τοῦ κ. Ἐσλιν. Ἐκ τῆς κοινοβουλευτικῆς καταστάσεως ἀπογοητευθεὶς, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ἔχει δικαίον, ζητεῖ θεράπειαν τοῦ κακοῦ καὶ τοῦτο καλόν. Ἄλλὰ πᾶς τὴν ἐπιζητεῖ, ὁ ἴδιος τὸ γνωρίζει, ὅτι πᾶς ἡμῶν ὁμοῦ ἰδέας εἰς τὰ ἀρθρα του, οὐδεμία ὅμως συνοχή, οὐδεμία οὐσιαστικότης ἀπὸ αἰν μίαν ἰδέαν εἰς τὴν ἄλλη μεταπηδᾷ ὡς σερουθίον, ὅσον τοῦτο γνωρίζει τί κάμνει, γνωρίζει καὶ ὅτι οὗτος τί θέλει. Ἐν μόνον εἶνε βέβαιον, ὅτι πᾶν δ, νι ζητεῖ, εἶνε κοινόν, ἐκώλως θεραπευόμενον δὲν πράγματι λίπη, οὐδὲν ὅμως σχετίζεται μὲ τὴν ἔθνοςσυνέλευσιν. Ἄλλ' ὁ κ. Ἐσλιν, πάσων φαίνεται ἀπὸ μόνιμον ἰδέαν, τὴν ἰδέαν τῆς ἀναθεωρήσεως, δυνασθεῖως ἐπιζητεῖ αὐτήν. Ἐ-

πὴλθεν ὅμως καὶ κἀποια βελτίωσις ἐν τῷ τρόπῳ τοῦ σκέπτεσθαι αὐτοῦ, πέρριον ἐξήτει περιορισμὸν τοῦ Πολιτεύματος, ἐπέκτασιν τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, βαρᾶθροισιν τοῦ λαοῦ, τὰρα ζητεῖ τὴν ἀναγέννησιν ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ διὰ τοῦ λαοῦ.

Ὁ κ. Ἐσλιν ἔχει δικαίον παραπονοῦμενος διὰ τὴν κατὰστασιν, ἀλλὰ τίς ἔφερε ταύτην; ὅχι σεις οἱ προφήται δὲ τοῦ ἔθνους, οἵτινες εἰς τῆς ἀλλῆς τὴν προστασίαν τὰ πάντα ἐξαργύωντες, εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ μὲν πνεύετε πᾶσαν συνδρομήν, ἄσαν ἀγλήν, περικαλύπτοντες ἐπιμελῶς τὰς ἀσχημίας τῆς, τὰ ἐγκλήματά τῆς, ἀπαρνεῖσθε δὲ εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀρετὴν καὶ ἰκανότητά. καὶ τὴν ἐλαχίστην δνότητά, ἵνα ὄσον τὸ δυνατόν σμικρύνητε αὐτοῦς, τοὺς ἐξευτελίσητε, τοὺς ἐκπέσητε εἰς τὴν κοινὴν γνώμην; Πόσοι ἐνάρετοι τοῦ ἔθνους ἄνδρες, πόσοι ἰκανώτατοι τοῦ ἔθνους ἡγήτορες δὲν ἐστραγγαλλήσαν ὑφ' ὕμων; Πόσοι ἰερώτατοι καὶ ἔθνικώτατοι πρόξενι δὲν κατεστράφησαν ἐν τῇ καρποφορίᾳ των; Πάντα ὅσα ἀναγράφετε εἰς τὰ ἀρθρα σας, ἐὰν ἐγνωρίζετε ἱστορίαν, νὰ ἐμανθάνετε δι' ἡσχισαν νὰ γίνονται, καὶ δὴ μετὰ πολὺν μεγαλειέτας ἐπιστημονικότητος, ποσάκις δὲν ἐτέθησαν ἀσφαλῶς αἱ βάσεις διοργανώσεως τῶν πολεμικῶν δυνάμεων, καὶ ποσάκις τὰ σχέδια ταῦτα δὲν κατεστράφησαν ἀρθρῶν; Σεις τὸ 1892, καθ' ἣν στιγμήν ὄλος ὁ εὐρωπαϊκὸς κόσμος ἐπλεκε τὸ ἐγκώμιον τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὡς σῶσαντος τὸν τόπον ἀπὸ τῆς χρεωκο-

πίας, σεις δὲν εἰσθε οἱ χειροκροτοῦντες τότε διὰ τὴν πτώσιν του;

Σεις τὸν ἄσιλον τοῦτον χαμηκτῆρα δὲν κατηγορεῖτε ἀπὸ τῆς Βουλῆς, ὡς συνεννοούμενον μετὰ λαθρομπόρων; Τίς κατέστρεψε τὸν ναυτικὸν ὀργανισμὸν τοῦ Κομμουνδούρου, τίς τὸν στρατιωτικὸν ὀργανισμὸν αὐτοῦ; δὲν εἰσθε σεις; Καὶ ἡ κατὰστασις διὰ τὴν ὀλοίαν τῶμα θρηνεῖτε, ἐκείνης σας τῆς ἐργασίας εἶνε συνέπεια. Διὰ τῶν ψυδῶν σας, ψευδῆ ἐσχημάτισεν ὁ κόσμος ἰδέαν τῶν πραγμάτων καὶ εἰ; νόθους πατριώτας ὡς σας, ἀνέθεσε τὴν ἀντιπροσωπεῖαν του, διότι δὲν γνωρίζει τὴν ἀλήθειαν, ἐπειδὴ σεις φωνασκεῖτε ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς, ὑπερπατριδός, θρησκείας, οὗς ἐνόμοσε σωτήρας, καὶ οὗς ἐνεκολλώθη, καὶ διὰ τοῦτο ἡ νῦν Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἐργασθῇ ἐλευθέρως.

Ἐὰν ἐπομένως ἐπιώχουσε τὸ κοινοβούλιον τοῦτο, δὲν ἐπεται δι' ἐπιώχουσε τὸ κοινοβούλιον, ἐξυφύλλισθη σεις καὶ τοιοῦτος φαίνεται καὶ ὁ κόσμος.

Ἐπὶ ὅμως φάρμακον, καὶ τὸ φάρμακον τοῦτο εἶνε νὰ μάθῃ ὁ Κόσμος τὴν ἀληθῆ κατὰστασιν τῶν πραγμάτων, νὰ σὰς ἀφαιρέσῃ τὴν ἀντιπροσωπεῖαν καὶ νὰ διορίσῃ ἀντιπροσώπους του ἀνθρώπους ἐναρέτους, γενναίους, ὑμεῖς ἀμέσως τότε θέλει ἀλλάξῃ ἡ ὄψις τῶν ἀνθρώπων. Ἐντυχῶς δὲ ὁ κόσμος ἤσχισε νὰ κατανοῇ τοῦτο, ἡ δὲ κοινωνικὴ ἐπάναστασις πρὸ πολλοῦ ἤσχασε ἤδη, εἶθε δὲ νὰ μὴ εἶνε αἰματηρά.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΑ

Ἡ Σταθίς

Ἡ μεταξὺ κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἀγγλων ὁμολογιῶν μονοπωλιακῆ περὶ σταφίδος σύμβασις, δὲν ἐληξεν ἔτι. Ἀκριβεῖς πληροφορίας ἐπισήμους περὶ τῆς ὑποθέσεως μὴ ἔχων δὲν δύναται τις νὰ ποφανθῇ περὶ τοῦτου. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ὅμως ἀνεπιστήμων γνωστῶν πληροφοριῶν ἐξάγεται ὅτι πρόκειται οὐχὶ περὶ συνήθους μονοπωλίου ἀλλὰ περὶ συναργατικῆς τινος ἐταιρείας, εὐεργετικωτάτης διὰ τὸ κράτος καὶ τοὺς σταφιδοπαραγωγούς. Γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ κυρίως συντελεστής τῆς τοῦ συναλλάγματος ἀκατάστασις τῆς ἢ σταθίς, ἐκ τοῦ ἐμπορίου, τῆς ὀλοίας ἐξηρτῶντο αἱ τιμαὶ τοῦτου, διότι καὶ ἡ ἐλαχίστη βλάβη αὐτῆς ἐπέφερε κατὰπτωσιν αὐτοῦ ραγδαία. ἡδὴ ἡ τιμὴ τοῦ συναλλάγματος θέλει μονιμοποιηθῇ, τὸ μὲν, θέλει δὲ κατελθῇ, τοῦλάχιστον 20 μονάδας τὸ συνάλλ. Πλὴν τοῦτου διαρκῶς θέλει εἰσπνεσθαι κατ' ἔτος 4 ἰκ. φρ. φρ. Ἐὰν ὑπολογισθῇ τῆς τᾶς ἰτησίας ζήμιας γενικῶς πρέπει νὰ καταβιβᾶσθ εἰς 25 μόνον ἑκατομμ. τὸ ποσὸν τοῦ χρυσοῦ

ἔπερ εἰσῆγγο κατ' ἔτος εἰς τὸ κράτος. Ἐπομένως διὰ τῆς συμβάσεως ταύτης, εἰσάγεται κατ' ἔτος πλέον τῶν 1600000 φρ. χρ., μὴ ὑπολογιζομένου τοῦ κέρδους, ὅπερ θὰ ἐναπομένῃ ἐν Ἑλλάδι ἐκ τοῦ τόκου τῶν μετοχῶν, ἄς θὰ κατέχουσι Ἕλληνες, καὶ δὴ τοῦ κέρδους τοῦ καθαροῦ, τοῦ ἐπαρνομένου εἰς τοὺς σταφιδοπαραγωγούς. Πάντα ταῦτα συνδυάζόμενα δίδουσι ἰδέαν τινὰ τῆς εὐεργετικῆς ἐπιδράσεως ἣν θὰ ἐξασκήσῃ ἡ σύμβασις ἐπὶ τοῦ καθόλου ἐμπορίου. Οἴκοθεν ἐννοεῖται ὅποιαν ἀνάπτυσιν θὰ λάβῃ τὸ ἐμπόριον τὸ γενικόν, μέλλον νὰ ἐργάζεται μὲ συνάλλαγμα μικρότερον κατὰ 20 μονάδας. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι οὕτω πως συνδυάζονται τὰ πράγματα, ὥστε οὗτε ὁ περονόσοπος πλέον, οὗτε ἡ πληθωρικὴ παραγωγή νὰ δύναται νὰ ἐλαττώσῃ τὸ ποσὸν τοῦ εἰσγωμένου χρυσοῦ. Ὡς πρὸς τοὺς ὄρους τοὺς διακανονίζοντας τὰς σχέσεις καὶ τὰ δικαιώματα τῆς ἐταιρείας, οὗτοι εἰσὶν τελείως ἀξιοπρεπεῖς διὰ τὸ κράτος, ὅπερ ἐξασκεῖ, ὡς ἔπρεπε ἄλλως, πλήρη κηδεμονίαν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ

Ἡ φιλολογία εἶνε ἐν τῶν ἱερωτέρων πραγμάτων τοῦ ἔθνους, ἵσως τὸ ἱερωτέρον. Ταύτην μετὰ μεγίστης προσοχῆς θέλει παρακολοθεῖ ὁ «Πύρρος». Ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀποκαλυπτῶν τοῦ Διάκου ἐγράφησαν πλείστα ὄσα περὶ αὐτοῦ, τὰ πλείστα, ὡς συμβαίνει, γελοία καὶ σχολαστικά. Ὅραία ὅμως ὑπὸ ψυχολογικὴν ἔποψιν εἶνε ἡ ἐξῆς περιεκτὴ χρονογραφῆματος σχετικῶ τοῦ κ. Ἀναστασοπούλου τοῦ Ἀθηναίου. Χαρακτηριστικώτερον δὲν εἶνε δυνατόν νὰ καθερισθῇ ὁ Βούλγαρος:

Ζουν καὶ δοῦν καὶ λεηλατοῦν καὶ βομβαρδίζου, ἡμεῖς ἰδῶ μὲ ὑπερηφάνειαν ἀστῶν ἀποκαλυπτομεν τὸν Διάκου μαρ! «Ἐκεῖνοι εἶνε οἱ ἄγριοι, οἱ αἰώνιοι ἄγριοι, οἱ πρωτογενεῖς, οἱ ἐνστιγματικοί, οἱ ζώωδες. Ἡ διορθορὰ τοῦ ἐνστικτοῦ τοὺς ἀπαρρῶσεν ἕως κοκκάλων. Οὔτε οἰκογένεια. Οὔτε ἡθῆ. Οὔτε γράμματα. Οὔτε τέχνη. Οὔτε θρησκεία. Τίποτε! Μόνον. Πατρίς μὲ τὴν ἀντίληψιν καθῆ κτήνους ποῦ κατισχύει καθῆ φωνάζει μὲ τὸν ὄρυγμόν του εἶνε δικό μου! Καὶ οἱ ποιηταὶ μας ὅμως ἰνησχολήθησαν περὶ τοῦ Διάκου. Τῶν πλείστων

Ἐνῶ οἱ ἀλιτήριοι τοῦ Βούλγα ἀγουν Κρόνια εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν καὶ σφά-

τὰ ποιήματα ἦσαν σχολαστικά καὶ ἀνάξια λόγου· τὸ ποίημα τοῦ κ. Ἀριστομένους Προβελιγγίου δὲν διέφερε πολὺ, ἢ ἐπομένη δὲμος περικοπὴ τοῦ εἰνέ τι ὠραῖον καὶ πράγματι ποιητικόν:

Σὲ βλέπω κί, δὴ μου ἡ ψυχὴ
ἐς τὴν ὄψιν σου κερμνίζεται,
σὲ βλέπω κί' ἀπ' τὰ σπλάγχνα σου
νομίζω πῶς πεύεται
θριαμβευτικῆ, νικητρία, στάζοντος
φλόγα κί' αἶμα,
ἢ γενεὰ τοῦ Ἀγῶνός μας
ἐκείνη ἢ γιγαντεία.

Τὸ εἰς τὸν Διάκον δὲμος ποίημα τοῦ κ. Χρήστου Βαρλίντη εἶνε ἐλόκληρον ἀριστοουργηματικόν, εἶνε πράγματι ἐμπνευσμένον. Τὰ πρῶτα μέρη ἰδίως τοῦ ποιήματος εἶνε ἀφθαστοῦ μεγαλείου καὶ παραστατικότητος μεγάλης· ἢ δὲ παρομοίωσις τοῦ κοπίντος τεμαχίου τοῦ ξίφους τοῦ Διάκου πρὸς ἀστὲρα χανόμενον εἰς τὸν αἰθέρα εἶνε πολὺ δυνατὴ ἐμπνευσις ποιητικῆ:

Βουβός, βουβός κί' ἀμίλητος
σὸ μάρμαρο γραμμένον,
τῆς Ροῦμελης λιοντάρη
τῆς Διάκουρας παιδί.
Ὅμως σὰ γλυκολάλημα,
σὰ γοργοπέταμα τοῦ ἀητοῦ
Μέσ' σὲ γαλάζια πλάτη
γροικᾶμε τὴν ψυχὴ σου,
Καὶ μέσα μας περισσὶα
βογγῶν καὶ τρέχων κύματα
Καὶ μᾶς 'μλοῦν καὶ μᾶς 'μλοῦν
ἴσα, παλημαρία,
Ποῦ μόνο μὲ τὰ δάκρυα
καὶ τῆς καρδιάς τοὺς χτύπους
σωπαίνουνε γιὰ λίγο.

Βουβός, βουβός κί' ἀμίλητος
σὸ μάρμαρο γραμμένον,
τῆς Ροῦμελης λιοντάρη,
τῆς Διάκουρας παιδί.
Καὶ τὸ κομμένο σου σπαθί
σὸ δυνατό σου χέρι,
Μοιάζει μὲ τὴν πικρὴ σιγμὴ
ποῦ κόβεται σὸν Ὀυρανὸ
καὶ χάνεται ἐν ἀστέρι.

Καὶ νά, ξαφνιάσθη ὁ Παρνασσός
σὰ νὰ νοιώσει πῶς εἶναι
Κάποιος θεὸς ποῦ ἐρχότανε
γιὰ νὰ τὸν ξαναστήσῃ
Κ' ἢ Διάκουρα λαχτάρισε
κ' ἢ Διάκουρα φωνάζει·
— Ὁ χαῖρε, ὦ σπλάγχνο μου ἱερὸ,
χιλιάρικο καμάρι,
'Εγὼ 'μαί τώρα ἡ Διάκουρα
καινούργιος Παρνασσός.
Στὸ πρῶτό μου ἔνομα θαρρῶ
μὰ δόξα μοῦ θυμίζον·
Στὸ δεύτερο, τὴ λευθεριά
καὶ τὴν ἀνιερὴά μου λένε.

'Εγὼ 'μαί τώρα ἡ Διάκουρα
καινούργιος Παρνασσός
ποῦ σὰ νερά μου ἐλουύτηναν
ριογέννητες οἱ Μούσες
καὶ Φοῖβος ἄλλος φώτισε
παρθένας ὁμορφιάς
κ' ἐβγήκαν ἀπὸ ἐμὲ χρησιμοποι
τα κλέφτικα τραγοῦδι,
Ποῦ τὴ 'δουή μου πήρανε
τὴ χάρη, τὸν ἀγέρα,
κ' ἐθάμεσαν κ' ἐστοίχισαν,

Στὸ Σοῦλι καὶ σὸν Ὀλυμπο
κί' ἐλοῦθε σὴν Ἑλλάδα
καὶ πήρανε παλημαρία
καὶ πήρανε ὁμορφιά.

'Εγὼ 'μαί τώρα ἡ Διάκουρα
καινούργιος Παρνασσός·
'Εγὼ ποῦ τὸν ὁρμήνευα
Σὴν ἀδελφὴ καὶ μάννα
Στὴν Ἀλαμάνα νὰ χτυπᾷ
καὶ σκλάβος νὰ φωνάζῃ
Τοῦρκοι κί' ἄν μὲ σουβλίσαιτε
ἐνας Γραικὸς ἐχάθῃ!
'Εγὼ 'μαί ποθβαλα στερνὸ
σὸ στόμά τοῦ τραγοῦδι:
Γιὰ ἰδέεσ καίρεδ ποῦ ἐδιάλεξεν
ὁ Χάρος νὰ μὲ πάρῃ
τώρα π'ἀνθίζον τὰ κλαριά
καὶ βγαίν' ἢ γῆς χορτάρι. Β.Β.

'Ανοιξίς Ἀπριλιάτικη μὲ πράσινα φτερά,
μὲ κελαδήματ' ἀηδονιδῶν, μὲ γάρφαρα νερά,
μὲ λουλουδιῶν ἀνασασμόν κί' ἀγέρι μυρωμένο
σὲ χαιρετᾷ, καλόγερε, σὴν πέτρα σκαλισμένο,
κί' ἀντιλαλεῖ τριγύρω σου, παῶρη παλληκάρη,
τραγοῦδι τῆς Ἐλευθεριάς, τῆς Ἑκκλησιαῆς τροπάρη.

Ξύπνα τοῦ Διάκου λεβεντιά, κί' ἀθάνατη στηλώσου...
τὰ ράσσα ποῦ 'μαρτύρησαν μαλῆ μὲ τὸ δικό σου
σὰν μηλωταῖς τῶν προφητῶν ὑψόνονται καὶ πᾶνε
μέσα σὲ δόξης οὐρανοῦ, ποῦ στέφανα σκορπᾶνε,
καὶ τῆς καμμένης ὠμορφιάς ἢ κτίσσα σὰν λιθάνη
'μπρὸς στοὺς βωμοὺς τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος φθάνει.

Κόσμος παληδὸς σὲ τραγουδεῖ μὲ βροντερὴ λαλιά,
καὶ σὲ θεωρεῖ σὰν ἥρωα τρανὸ παραμυθιοῦ
'στῆς μαρμαρένιας πλάταις σου γ' ἀπλώρης τὰ μαλλιά
καὶ νὰ τροχίλης σὸ σταυρὸ τὴν κόψῃ τοῦ σπαθιοῦ.

'Απὸ ἑρειαῖς καὶ πέλαγα μιά Νίκη κουρασμένη,
μιά Νίκη μὲ τ' ἀκάνθιο στεφάνη στολισμένη
περᾶ καὶ τώρα 'μπρὸς σου.
κί' ἰδῶ σὸ μάρμαρό σου
κοιμᾶται κί' ὄνειρεύεται τὰ πρῶτα τῆς παλάτια
καὶ τὸ σπαθί, ποῦ γένηκε σὰ χέρια σου κομμάτια.

'Υμνοῦν πολέμων ραψῶδοι
τὸ λεοντόκαρδο παιδί,
τὸν τόπο, ποῦ 'μεγάλωσε μ' ὄνειρατα μεγάλα,
τοὺς κόρφους, ποῦ τὸ 'βόζαζαν τῆς ἀρετῆς τὸ γαλά,
κί' ἠχολογοῦν τοὺς ὕμνους τοῦ ὕψηλὰ βουρὰ καὶ κάμπο
καὶ σ' ἄρματα πολεμιστῶν σταυροὺς μαρτύρων λάμπει.

Τὸ μοναστήρι τὸ παλαιο σημαίνει τὴν καμπάνα
καὶ φτερωτοὶ λεβεντιῆδες ἀπο τὴν Ἀλαμάνα
μὲ τᾶλογα τῶν οὐχίουνε τὴν καταχνιά τοῦ λόγγου
καὶ βγάδουν τῆς ἀρματωσιαῖς καὶ στέκουν συντροφιὰ σου,
καὶ γύρω στήνοντες χορὸ παρθένας τοῦ Ζαλόγγου,
τὴν ἀνδρική τὴν παρθενιά κυττοῦν τῆς ὠμορφιάς σου.

Ξύπνα κί' ἀκόνα σὲ σταυρὸ τῆς 'λευθεριάς λεπίδα...
'βλόγα τὸν μάρτυρα, Χριστέ... τὸν ἥρωα, Πατρίδα.

Τοιοῦτον εἶνε τὸ ποίημα τοῦ κ. Γ. Σουρῆ. Καὶ δὲμος εἰς τοιοῦτον ἀνόητον ποίημα ὁπῆρε κριτικὸς ἀθνατος, ὅστις εἶχε τὴν ἀναξιοπρέπειαν νὰ προταξῇ τὸν ἰζῆς πρόλογον:
«Μὴν ἀκόμη φορᾶν ὁ Σουρῆς διαλαλεῖ μὲ τοὺς ἀληθῶς ἐμπνευσμένους, τοὺς ἰζῆς ἀλλοῦς στίχους τοῦ πρὸς τὸν ἥρωα τῆς Ἀλαμάνας, ὅτι δὲν εἶνε μόνον τῆς Σάτυρας ὁ ἀριστοτέλης ὁ ἀπαράμιλλος, ἀλλὰ καὶ ὁ δαρνοστεφῆς μας ποιητῆς ὁ μοναδικός· ὄχι ὁ Ὄσεν, ἀλλὰ ἡ Ράντσαρντ Κίπλιγκ τῆς νωτέρας Ἑλλάδος, τὸν ὁποῖον ἢ ἀπόλυτος

Ποίημα εἰς τὸν Διάκον ἔχει τὴν αὐθάδειαν νὰ γράψῃ καὶ ὁ κ. Γ. Σουρῆς. Τὸ ποίημα εἶνε γελοῖον καὶ τελείως ἀχαρὶ πλὴν εἰς πῆλαγος κοινολογίας· ἀρκεῖ ὁ τίτλος διὰ νὰ ἐνοήσῃ τις τὸ βάθος τῆς σχολαστικότητος τοῦ ποιήματος:

Ἄλλα λόγια σὸ χερσὶ
γιὰ τοῦ Διάκου τὴ γοργή.

Καίτοι τοιοῦτον τὸ ποίημα ἀναδημοσιεύεται ἐπιτηδῆς, διὰ νὰ λάβῃ ὁ κόσμος ἰδίαν τῆς ἀθλιότητος τοῦ, καὶ δὲ συγκρινόμενον πρὸς τὸ ποίημα τοῦ κ. Χρ. Βαρλίντη. Ὁ τρίτος ἰδίως τετράστιχος εἶνε ὁ νηπιωδέστατος. Τὸ ποίημα εἶνε τὸ ἰζῆς:

οἰκῆμα νὰ καύσῃ διὰ νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα αὐταπαρνησίας. Ὁραία ζωγραφίζεται εἰς τὸ γ' τετράστιχον ἢ ἀγαλλασίς, ἢν αἰσθάνεται ἐπὶ τῆ ἐκτελέσει καὶ ἢ λύπη ἐπὶ τῆ κατασθένει. Παρὰ κωθεῖς δὲμος ὑπὸ τῆς λίξεως Μόσχας καὶ τῆς Ἱστορίας, ἀνέμιξε καὶ τὸν Ναπολέοντα διὰ νὰ καταστρέψῃ ὄλην τὴν δύναμιν τοῦ ποιήματός του:

Πλοῖσιος κέρω τῆς Μόσχας
μ' ἀδάκρυτο τὸ μάτι
πῆγα φωτιά νὰ βάλω
τὸ πλοῖσιό μου παλάτι

κ' ἐδῶ κ' ἐκεῖ κυτιάζω
νὰ τρέχῃ ἢ πυρκαϊὰ
κ' ἀνάμεσα στέτ φλόγες
τὸν φράγμο βασιλιά

δλ' ἢ ψυχὴ γελάει
γιὰ κείδ ποῦ ἐμπρός μου καίει
καὶ σὰ θαρρῶ νὰ σιῶνῃ
ἀπειρα δάκρυα κλαίει

μαζεύω νύκτα-μέρα
τοῦ παλατιοῦ τὴ σάχη
μὰ σπῖθα νὰ φυλάξω
μὲ τῆς καρδιάς μου ἢ ἄχει

καὶ σὰ ζητιάνος τρέχω
κί' ἀγρυπνος πάντα μένω
μήπως ἰδῶ μπροσά μου
τὸ βασιλῆά τὸν ἔτιον.

ΤΑ ΤΕΣΣΑΡΑ ΠΡΩΤΑ ΦΥΛΛΑ ΔΩΡΕΑΝ

πλειοψηφία, ἢ παμψηφία μᾶλλον, τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου, τοῦ δουλεύοντος καὶ τοῦ ἐλευθέρου, ἀνεκήρυξεν ἀπὸ πολλοῦ τὸν ἰθικόν μας Ποιητῆν.

'Εχει ἄδικον φρονῶν ὁ «Πύρρος» ὅτι ἐξερυλίσθη ἢ διεκοσθεα τάξις; Εἶνε κρίσις ταῦτα ὄγιοῦς ὀφθαλμοῦ, ἀκούοντος ὁτός;

Τὸ κατωτέρω εἶνε ποίημα τοῦ κ. Στ. Μαρτζῶκη, ἰάν ἐκ τούτου ἔλιπον ὁ ὅ και ὁ ε' στίχος θὰ ἦτο τὸ ποίημα θαυμάσιον ὁ ποιητῆς φαίνεται καταγανακτισμένος ἐκ τῆς κοινωνίας καὶ ἐν τῇ ἀναρχικότητι τοῦ τρέχει, τὸ ἰδίον του